

Черкас Катерина Шалвівна,
курсант третього го курсу
факультету економіко-правової безпеки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Кононець Віта Петрівна,
кандидат юридичних наук,
доцент кафедри адміністративного права,
процесу та адміністративної діяльності,
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ЩОДО ПИТАННЯ ЗАХИСТУ ПРАВ ОСОБИ У РАЗІ ПРИТЯГНЕННЯ ДО ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА КЕРУВАННЯ РІЧКОВИМИ СУДНАМИ В СТАНІ АЛКОГОЛЬНОГО СП'ЯНІННЯ

Річковий транспорт відіграє важливу роль в нашому повсякденні, він допомагає людям у транспортуванні продукції, а також у власних потребах. Влада турбується про забезпечення водним транспортом та слідкує за належним виконанням обов'язків керуючих. Алкоголь є поширеним у сучасному світі, люди його вживають навіть знаходячись за керуванням різним видом транспорту, що призводить до трагічних наслідків, тому слід розвинути дану тему щодо несення відповідальності за дане правопорушення.

Проблема даної теми полягає в тому, щоб виявити недоліки у законодавстві, а також визнати, що в Україні функціонування річкового транспорту дуже низька, у порівнянні із іншими країнами, що потрібно розвинути та впроваджувати різні шляхи вирішення даної складності.

«Єдину транспортну систему України становить транспорт загального користування (залізничний, морський, річковий, автомобільний, авіаційний, міський електротранспорт, у тому числі метрополітен), промисловий залізничний, відомчий, трубопровідний транспорт і шляхи сполучення загального користування».(1)

Взагалі, річковий транспорт забезпечує взаємодію з іншими видами транспорту, сприяє обігу продукції та надає послуги населенню у пересуванні водними шляхами. Щодо правового регулювання слід віднести ЗУ «Про транспорт», Статут внутрішнього водного транспорту», Кодекс торговельного законодавства, Кримінальний кодекс України, що передбачає відповідальність за керування у нетверезому стані та інші нормативні акти України щодо даної теми. Н а окрему увагу заслуговують міжнародні нормативно-правові акти, які регулюють відносини у сфері перевезення вантажів морським транспортом, тому що законодавство кожної окремої країни далеко не завжди може охопити сферу адміністративно-правового регулювання цих відносин у повному обсязі.. І такий порядок має своє логічне пояснення, адже сфера вантажних морських перевезень є насамперед зовнішньодержавною і тому підлягає врегулюванню на загальних засадах з іншими учасниками процесу, тобто передбачає дотримання встановлених міжнародним співтовариством, зокрема Організацією Об'єднаних Націй, Європейським Союзом, правил, умов та порядку, які, у свою чергу, визначені в прийнятих вищевказаними суб'єктами міжнародних нормативно-правових актах.

За ст 130 ККУ визначено відповідальність за керування транспортними засобами, або суднами, особами, які перебувають у стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння, тому слід звертати увагу на таке: « Так, встановлення змісту алкоголю в організмі водія, зокрема у видихуваному повітрі, повинно здійснюватися сертифікованим приладом, який прийшов повірку. Будь-які експрес тести- смужки, в тому числі «Алкотест» до таких приладів не відносяться».(2)

Правовідносини у сфері перевезень морським транспортом відбуваються між органами публічної адміністрації, які реалізують державну політику у сфері адміністрування морських пасажирських і вантажних перевезень, перевізниками, які надають послуги з перевезення, та власниками (розпорядниками) ватажу, що очевидно і беззаперечно є сферою правового регулювання публічної галузі національного права – адміністративного права, норми якого потребують належного удосконалення.

Необхідність проведення реформування публічної адміністрації зумовлена невідповідністю чинної системи органів виконавчої влади та місцевого самоврядування принципам демократії, європейським стандартам та їх надмірною централізацією.

«Відповідно до Положення про Державну службу України з безпеки на транспорті, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 11.02.2015 р. № 103, на Укртрансбезпеку покладено завдання щодо здійснення державного нагляду (контролю) за безпекою на транспорті, забезпечення надання адміністративних послуг, проведення розслідувань аварій та катастроф на транспорті, нормативно-правове забезпечення безпеки на транспорті тощо.

Основними завданнями Укртрансбезпеки передбачено здійснення державного нагляду (контролю) за безпекою на морському та річковому транспорті та надання у передбачених законом випадках адміністративних послуг у сфері морського та річкового транспорту».(3)

Однак, необхідно зосередити увагу на тому що ряд справ розглядаються в судовому порядку, так як Укртрансбезпека не є єдиним органом що має виключну компетенцію в порядку розгляду справ. Отже, потрібно належним чином організувати спостереження за працівниками на морських транспортах, а також ввести зміни у законодавстві, щоб посилити нагляд за додержанням законів.

Бібліографічні посилання:

1. Про транспорт : закон України від 10.11.1994 № 232/94-ВР URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/232/94-вр>
2. https://protocol.ua/ua/kodeks_ukraini_pro_administrativni_pravoporushennya_stattya_130_1/
3. Про затвердження Положення про Державну службу України з безпеки на транспорті Кабінет Міністрів України; Постанова, Положення від 11.02.2015 № 103.

Антропов Богдан Олегович,

курсант другого курсу факультету
підготовки фахівців для органів
досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник:

Юніна Марина Петрівна,

кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри цивільного права та процесу
факультету підготовки фахівців для підрозділів
кримінальної поліції Дніпропетровського
державного університету внутрішніх справ

**ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ДОТРИМАННЯ УМОВ ДОГОВОРУ ПЕРЕВЕЗЕННЯ
ПАСАЖИРІВ ТА БАГАЖУ У СУЧАСНИХ УМОВАХ**

Для задоволення своїх потреб люди вступають у різноманітні суспільні відносини. Переважна більшість таких суспільних відносин регулюється правовими нормами, зокрема, нормами цивільного права. Наприклад, відносини між перевізником та пасажиром, що виникають на підставі укладення договору перевезення, регулюються цілою низкою статей Цивільного кодексу. Учасники договору перевезення які мають права та обов'язки сподіваються на дотримання та захист своїх прав та інтересів, а також якісного та безпечного переміщення. Наразі досить часто їх сподівання не справджуються, адже все частішими стають випадки порушення прав пасажирів, техніки безпеки під час перевезення пасажирів, що є грубим порушенням правил дорожнього руху. Саме тому ця тема є актуальною, оскільки, в наш час я, як і більшість людей, користуюсь послугами автовокзалів для більш швидкого та зручного переміщення по своєму місту, іншим областям, містам, а також іншим країнам.